

אויצרות

גליון שבעי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

מה נשמע?

דובב שפתי ישנים

במערכת השמע של אוצרות ברסלב, מלבד הוספת עשרות שיעורים מדי שבוע, תמידים כסדרם, עמל צוות העורכים על איתור גוונות - שיעוריהם המעוררים של זקני אנ"ש זצ"ל מהדור הקודם אשר הפליאו בדברי אלקים חיים הנובעים ממעיין החיים, תורת רבינו הקדוש ותלמידיו הקדושים וצוק"ל.

זה עתה נוספו שני שיעורים נדירים, מים עמוקים דברי פי איש, של הרה"ח ר' צבי אריה רוזנפלד זצ"ל, על שתי תורות בליקו"מ ח"א: תורה קי"א ותורה קי"ז.

בשיעורים אלה מתגלה מעט מוגדל עמקותו וידיעותיו המקיפות בכל חדרי התורה של הרב רוזנפלד זצ"ל אשר מפליא לבאר בבחירות נפלאה את עומק הפשט שבכל מילה ומילה מהספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן.

לשמיעת השיעורים, הכנסו למערכת השמע 02-9950000, באידיש (1), במדור שיחות ומאמרים (3) והקישו: 5.

תודה מיוחדת נתונה בזה למכון "נחלת צבי", ובפרט להר"ר רפאל קרמר הי"ו, נכד רבי צבי אריה רוזנפלד זצ"ל, שהעבירו את השיעורים למערכת.

הלחם חזר למדפים...

אותו החמץ שהפלגנו בגנותו והיפשנו אחריו בחורים וסדקים לבערו, הותר לבוא בקהל - איך קרה הדבר? להיכן נעלמו כל הסודות והדרושים שלמדנו אודות המהות הפנימית השלילית של החמץ?

התמיהה גדלה שבעתים, כשאנחנו מגלים שבסימנים של ימי 'ספירת העומר', בחג השבועות, אמורים להקריב בבית המקדש את 'שתי הלחם', והחמץ יעלה על גבי המזבח.

וכאן הבן שואל: החמץ הוא טוב או רע? הוא ראוי לביעור או לקרבן?

השאל תחתיות ומתחתיו, ומייסורי עולם לחיי עולם - איך הוא צריך לברוח למהר ולהימלט על נפשו, ולא יביט לאחוריו כלל, כי אינו יכול להתמהמה, וגם צידה ופרנסה לא יעשה לו, ויבטח בה וישען באלוקו כי לא יעזבוהו" (שם).

אך לאחר מכן, לאחר הכריחה החפוזה, מגיע השלב העיקרי והארוך: שלב ההמתנה, שלב 'ספירת העומר'... השלב שבו מתקדמים מדרגה לדרגה ועולים בשערי הקדושה. אז, לא רק שההמתנה איננה מזיקה, אלא היא גם הכרחית ומבורכת, כי רק על ידה ניתן להגיע לקבלת התורה.

שהרי בכדי לעלות מדרגה לדרגה ולהחזיק מעמד בעבודת ה'

עד הגמר הטוב, חייבים סבלנות מופלגת ו'להמתין הרבה הרבה, שאפילו כשרואה שאין עבודתו בשלימות, ואפילו אם לפעמים אינו יכול לעשות כלל, אף על פי כן ימתין ויפצה לישועת השם... ואפילו אם נדמה לו שעדיין הוא רחוק לגמרי, ואפילו אם הוא

באמת כך - אף על פי כן צריך להמתין ולצפות לישועתו ולהיות את עצמו בתוך כך בכל מה שיוכל; פעם בתורה, פעם בתפילה, פעם בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו, פעם בשיחה עם חברו או רבו, פעם בעשיית איזה מצוה וגמילות חסד, פעם ברצון וכיסופין והשתוקקות שזה העיקר" (ליקוטי הלכות, פקדון ד, ט).

להמתין ולהמתין, ולא לוותר על אף יום, גם אם הוא עדיין רחוק משלימות. 'לספור' כל יום ויום, ולהכריז בכל יום מהדש: "היום יום" - גם היום הזה, על שלל סדרותיו וענייניו, הוא יום, וגם בו אפשר להתקרב לה'!

זהו החילוק בין הגאולה הראשונה, גאולת מצרים, לבין הגאולה האחרונה אשר עליה אנו מצפים. הראשונה הייתה בחיפזון, אך השנייה, מנבא עליה ישעיה הנביא "כי לא בחיפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו". היא תבוא רק על ידי המתנה וסבלנות אינסופית.

וכך גם בגאולתו האישית של כל אחד מאתנו: הראשונה היא בחיפזון, מקבלים הארה ובורחים מהטומאה. אך השנייה והסופית - הגאולה שאין אחריה גלות - באה רק על ידי המתנה וסבלנות אינסופית, לקוות ולהזרוז ולקוות.

"ואף על פי שהמניעה מצדנו מחמת שאין אנו הגונים במעשינו כראוי, ואפילו אם הוא כמו שהוא, אף על פי כן, כל זמן שתולה עיניו למרום ושומר ומצפה וממתין לישועתו יתברך, על ידי זה בעצמו יהיה ויהימו עליו ה' יתברך ויקרבהו לעבודתו באמת ויתהפך הכל לטובה" (שם).

ובכן, חמץ מסמל התמהמהות והמתנה. בצק שמתמהמה, שווה - מוחמץ. אותה התמהמהות - לפעמים אסורה בתכלית, ולפעמים רצויה ואף מוכרחת.

כשנמצאים בגלות כמו מצרים, וצריכים לצאת משם -

ההתמהמהות אסורה בתכלית ומסוכנת ביותר. כשהאדם נמצא במיצר רוחני, במקום של טומאה, והוא מתעורר לצאת משם, עליו לברוח בחיפזון ולבער כל 'פירור' של התמהמהות. כלומר, כל מחשבה שעולה בו: 'מי אומר שאצליה בדרכי החדשה? איך אמלט מתאוות אימתניות שכאלה? מי ערב לי שלא אפול?' - חייבת ביעור! כי היא מחמיצה את המוח, ויכולה לגרום לנו 'להחמיץ' את ההזדמנות היקרה לברוח.

שכן "צריך האדם שיחוס על נפשו, ותיקף כשבא עליו התעוררות לתשובה - תיקף ומיד ימהר להימלט על נפשו, ואל יסתכל לאחוריו כלל, בבחינת 'מהר המלט על נפשו ואל תביט אחריו'. מחמת שהוא משוקע בשטותים ובלבולים ותאוות כל כך, על כן, תיקף כשמתחיל לחשוב איך ומה ובאיזה אופן יברח מתאוותו ובאיזה דרך יזכה לתשובה וכו' - בוודאי יחזור וישוב לאיוולתו, חס ושלום, מחמת שהוא משוקע ומבלבל מאד מאד. על כן, בתחילת התעוררות התשובה, צריך לברוח מיד שמתעורר, ואל יביט לאחוריו כלל, יהיה איך שיהיה, יחוס על נפשו ויברח בחיפזון ממה שהוא צריך לברוח" (ליקוטי הלכות, גילוח ג, ט).

התעוררת? ברח! אפילו חישובים של פרנסה אל תערוך בשלב גורלי זה. צא בעקבותיהם של אבותינו, שגם הם, כברחם ממצרים, לא חשבו על אוכל "ולא יכלו להתמהמה, וגם צידה לא עשו להם". ואם נראה לך הדבר כהפקרות - נותן על כך מוהר"ג דוגמה מאלפת:

"כי בוודאי כשנפלים על האדם רוצחים וגולנים או חיות רעות, והוא ממהר לברוח מהם, בוודאי אינו חושב או 'מהיכן יתפרנס' וכיוצא... מכל שכן כשהאדם צריך לברוח מן

חוק. הלימוד היומיומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן ח"א	ליקוטי הלכות ח"ה	ליקוטי תפילות ח"א	הדף היומי
שבת	כו	עב.	פ	לה לו	כט
א	כז	עב:	פא	לו לה	ל
ב	כח	עג.	פב	לט מ	לא
ג	כט	עג:	פג	מא מב	לב
ד	ל	עד.	פד	מג מד	לג
ה	א	עד:	פה	מה מו	לד
ו	ב	עה.	פו	מז מח	לה

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב"

ת.ד. 50617 בית שמש
טל, במשרד: 02-9993338
פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
בארה"ב 718-8552121
מוקד הישועות 1800-81-81-81

הפצה למנויים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
עורך: נתן אנשין natananshin@gmail.com
מפיץ: נוחעם א. ברזעקי

לקרב אנשים – בעיקר החשובים!

כשמתמקדים ב"גדולים", ומאירים גם בהם את הדעת הקדושה, פועלים בכך הרבה יותר, שכן אז גם "אלו הקטנים והשפלים במעלה, נופלים ונטפלים ממילא אליו ומתקרבים לה' יתברך, כי מתבטלים לגבי הגדול מהם שנתקרב לדרך האמת" (ש).

אם תשאלו: מי הם הגדולים? כבר הקדים אתכם מוהרנ"ת: "ושאלתי אותו זכרונו לברכה: מי הוא הגדול? השיב בחיפזון [בדרך גערה על שאני שואל דבר פשוט כזה]: 'מי שהוא למדן יותר, חשוב יותר; מי שהוא עשיר, חשוב יותר; מי שהוא מיוחס, חשוב יותר'. והמוכן מדבריו היה, שכל מי שיש לו איזה חשיבות ומעלה, מצד עשירות או מצד חכמה ויחוס, בוודאי נשמתו גדולה וגבוהה יותר, וכמו כן יש לו יצר הרע גדול ביותר, וגם בו תלויים כמה נפשות ביותר. ועל כן, העיקר להשתדל לקרב מבני הנעורים החשובים שבעיר, כגון בני העשירים ואותן שמוחזקים בלימוד – ואז הקטנים מתקרבים ממילא" (ש).

גם אם אותם ה"חשובים" אינם מרגישים שדיבוריו של הצדיק נחוצים להם כאוויר לנשימה, כפי שחשים פשוטי העם, זכאים גם הם לגלות עולם חדש ולשנות את חייהם!

בבניין אותו משכן אין להתרשל ולהתעצל. יש להתאמץ ולטרוח, ואף להיטלטל בדרכים לשם כך, כמובא ש"היה רצונו שישעו נסיעות בשביל זה, כדי לדבר עם בני אדם" (ש).

מאידיך, התוצאות לא חייבות להיות מרשימות... גם אם הן נראות כאן – בעולם הזה – עלובות, הרי בעולם האמת הן חשובות עד מאד. ולכן, "אפילו אם לא יפעל כי אם תנועה בעלמא, שייכנס בהם איזה הרהור תשובה או התעוררות לפי שעה – גם כן טוב מאד! מכל שכן שיכול להיות, שברבות הימים, כשידבר עמהם ויהזור וידבר – אולי יזכה לעוררם באמת לה' יתברך ולקרבים לעבודתו יתברך, אשר אין דבר גדול מזה" (ש).

אך שימו לב:

המושג "קירוב רחוקים" לא מסתיים בקירובם של יושבי קרנות ואנשים שחולפים בצמתים...

הן אמת, שאותם קל יותר לקרב ולקנות את לבם בדיבורים ספורים. אך רבינו הקדוש שאף ליותר מזה:

"העיקר הוא להשתדל לקרב לה' יתברך בני אדם הגדולים במעלה, שיש להם איזה חשיבות. כי בני אדם כאלו קשה לקרבם מאד, וכשזוכה לקרבם – אשרי לו!" (ש).

"...כי זה האיש המשתדל לקרב ולעשות נפשות, הוא בונה בנינת 'היכל הקודש'"
(ליקוטי מוהר"ן ח"א, נט)

לא רק במדבר בנינו משכן לה', לא רק בהר המוריה הקמנו לו היכל קדוש, גם היום אנו עוסקים בהקמת משכן ובבניית היכל קודש. זאת, על ידי שאנו עוסקים בקירוב נפשות ישראל לה' יתברך.

"...כי כמו שנבנה המושב בגשמיות – שעיקרו היה בשביל ההיכל הקודש שהוא לפני הכפורת אשר שם הארון – כמו כן נבנה משכן והיכל הקודש ברוחניות מנפשות ישראל שנתקרבו לה' יתברך על ידי משה שהחזיר בתשובה... זוהו העסק יקר וחשוב מאד מאד אצל ה' יתברך, יותר מכל העבודות שבעולם. כי זה עיקר גדולתו וכבודו של ה' יתברך, כשהרחוקים ביותר נתקרבים אליו" (ליקוטי הלכות, תעובות ה, ה).

את המושב הזה בונה הצדיק בעזרת אנשיו שמפיצים את דעתו הקדושה, כפי שכמה פעמים דיבר רבינו "והזהיר אותנו מאד לקרב נפשות להשם יתברך; להשתדל לדבר הרבה עם בני אדם כדי לעוררם ולהשיבם, לקרבם לה' יתברך. ורצונו היה אפילו לדבר עם בני העולם שיחות חולין בעסקי העולם – אולי יצמח ויתגלגל מזה דיבורים שיעוררו אותם להשם יתברך" (חיי מוהר"ן, תקמג).

רבי יהושע מז'רין – תלמיד רבינו

ישב אתו וחזר עמו על השם הקדוש שבפתק, ואף הורה לו לזכור את רבינו עד לרגע פטירתו.

מוהרנ"ת נשאר ללון בלילה בז'רין. למחרת בבוקר פטשה השמועה בעיר כי רבי יהושע נסתלק לגנוי מרומים.

כשחזר מוהרנ"ת משליחותו, שיבחו רבינו על שזכה לקיים מצוה גדולה ונשגבה כזו, בהוסיפו: "ידעתי שכך יהיה, אולם מהר כל כך?! עוד לפני הקבורה היה רבי יהושע אצלי!"

כשרצה מוהרנ"ת לשנן את אותו שם קדוש עבור עצמו, אמר לו רבינו: "זה לא בשבילך". ואכן, באורח פלא, נשכח השם ממנו.

ר' נחמן מטשערין:
"הפסח לא עבר
– הפסח נכנס (לנשמה)"

(שיש"ק ח"ג, שלב)

לשולחן. כשראה רבי נתן את שמו של ידידו, אחד מהחבריא, שלא היה בא בימים, התעצב אל לבו, בידעו שבקרב תגיע עת פקודתו. אלא שמוכרח היה לשים מחסום לפיו.

במוצאי ראש השנה, בטרם נסעו איש לביתו, נכנסו אל רבינו כדי ליטול רשות ולהפרד ממנו. בין הנכנסים היה רבי יהושע. מוהרנ"ת הבחין כי הוא מתעכב בפנים יותר מן הרגיל והוא שיער את סיבת הדבר; רבינו הקדוש מכן את תלמידו למעבר מעולם השקר, לעולם האמת. ואמנם, כאשר יצא רבי יהושע, היו פניו שטופות בדמעות.

תלמידי רבינו ידעו כי התקשרותם אליו בעולם הזה, היא רק הכנה להתקשרות הנצחית אליו בעולם הבא, וכפי שהוא עצמו הורה להם, לבוא אליו לאחר הסתלקותם.

רבי יהושע שב לעיירת מגוריו והתמסר כל כולו לעבודת הבורא ולקבלת פני עתיק יומין.

לאחר חג הפסח תקס"ו, קרא רבינו למוהרנ"ת, מסר בידו פתק ובו שם בן שש אותיות שכה היה סידרן: למעלה שלוש אותיות, באמצע שתי אותיות, ולמטה אות אחת – ואמר לו: "סע אל רבי יהושע, שני איתו את השם הקדוש הזה ואמור לו שיהקוק אותו היטב בדעתו – וזה יהיה לו לטובה גדולה". סגולתו של שם זה היתה, שלאחר הפטירה יוכל הנפטר לבוא אל רבינו.

כשהגיע מוהרנ"ת אל בית רבי יהושע, מצאו חולה. הוא

היה אחד מגדולי עובדי ה' שבתלמידי רבינו. רבי אברהם בן רבי נחמן בספרו "מוכבי אור" פרק אנשי מוהר"ן, כותב: "תבערת הלב של רבי אהרן ורבי יהושע מושערין, אין לשער".

רבינו שיבח פעם את תפילתו. היה זה לאחר שביקר אצלו וראה אותו מתפלל תפילת מנחה. כשהזכיר רבינו, אמר: "הייתי אצל יהושע לה' שלי וראיתי מתפלל א שטיק מנחה!" (התיבת מנחה).

בשנת תקס"ו נסתלק רבי יהושע לעולמו, ולאחר פטירתו זכה להגיע אל רבינו. את השתלשלות העניינים מתאר מוהרנ"ת ב"חיי מוהר"ן" קעח ובימי מוהרנ"ת יא. ומעשה שהיה כך היה:

בערב ראש השנה תקס"ו, בזמן שבו נכנסו החסידים אל רבינו בזה אחר זה, כשהם שופכים לבם לפניו, ובטרם עוזבים את חדרו הקדוש מניחים 'קוויטל' (פתקא) עם שמו על שולחנו – הגיע תורו של מוהרנ"ת. הוא נכנס בחדרת קודש אל רבינו ודיבר עמו מה שדיבר. בתוך כך, נחו עיניו על רצפת החדר. למרגלות השולחן נח פתק, ולמראה השם הכתוב עליה, פקד ועזוע את מוהרנ"ת. היה זה שמו של חברו רבי יהושע מז'רין...

ומדוע כל כך הזדעזע רבי נתן? משום שמנהגו של רבינו היה, שכאשר הגיע אליו קוויטל ובו שמו של אדם שבשנה הקרובה יסתלק מן העולם, היה משליך אותו אל מתחת

תשובה שמיימית

'ברסלבר'... מה שאתה רוצה רבוננו של עולם!!! תן לי כיוון שאוכל לדעת מה נדרש ממני! - - -

אחרי שגמר לפרוק את הר הגעש שבתוכו, השתרר בקרבו שקט מוזר, רוגע אצילי כבש אותו, והוא התחיל להתבונן בעצי היער ובכל הסובב אותו, עד שהבחין לא מרחוק בחורשה יפה ומטופחת. הוא צעד לעברה חרישית, ונכנס אל תוכה.

והנה הוא מבחין במצבת הנצחה המוצבת בכניסה לחורשה. המצבה היתה מוסתרת קצת בשיח מטפס, ולמרות שדברים כאלה אינם מעניינים אותו מאז ומתמיד, הרי הפעם כאילו קול פנימי הורה לו לגשת ולבדוק מה חרוט על המצבה. הוא ניגש והזיז את השיח.

על המצבה היו חרוטות שלוש מילים: "חורשת יהודית ברסלבר"...

התשובה השמיימית שלו הגיעה אפוא במפתיע ובאופן בלתי צפוי כלל. ה' יתברך נתן לו להבין מיד עם סיום התפילה מהו הכיוון שהוא באמת רוצה ממנו: "ברסלב" זה המקום וזה הכיוון!!!

אכן, יתכן מאד שהאבן שהתגלתה לנגד עיניו היא בעצם שליח של הצדיק להדריכו בדרך הנכונה, כי הלא אומר רבינו (חיי מוהר"ן, שיז): "שהולכים שלוחים (שקורין שטאפעטן) מאחד לשני, ומהשני להלן יותר, עד שהדבר מגיע להצדיק. היינו כי מכל האילנות והעשבים ומכל הדברים שבעולם - מכולם הולכים שלוחים מאחד לחברו ומחברו לחברו, עד שמתגלגל ומגיע הדבר לאזון הצדיק האמיתי, והוא מקבל ומבין מהם עצות לעבודתו. וזה בחינת 'כל העולם לא נברא אלא לצוות לזה', הינו בחינת עצות, ליתן לו עצות כנ"ל".

(על פי ספר 'לב העולם אתה: עמוד 99)

ג. הוא אברך כולל שמוחו עסוק ברוב שעות היממה בהווית דאביו ורבא, הוא יודע היטב בתוככי נפשו כי הספר שפתח את לבו יותר מכל, הוא הספר הקדוש "ליקוטי מוהר"ן" אותו גילה לאחרונה. בין סדר לסדר, תוך כדי לימוד בהתמדה, הוא מנצל את הזמן לקנות קנין רוחני של עוד דף בליקוטי מוהר"ן, עוד תורה נשגבה מרבינו המחוללת פלאות בנפש האדם ועוד דעת הצדיק המטהרת את המוח מכל הבלבולים והמניעות.

חבריו לספסל הלימודים אינם נמנים עם חסידי ברסלב, ובעצם לא השתייכו מעולם לחסידות. נס היה לו שהם לא כל כך שמו לב לזמן הרב שהוא משקיע בעיסוק בתורת רבינו הקדוש, מה שהציל אותו מעלבונות אם וכאשר יודע ככולל כי החבר המתמיד והלמדן הוא בעצם חסיד ברסלב נלהב.

אולם את הסוד לא ניתן לשמור לתמיד, ראש השנה בפתח, ובקרב חסידי ברסלב והמקורבים בפרט, משמש הוא כאבן-פינה בכל הקשור להמשך ההתקרבות. עם שובו מאומן התגלה הסוד הגדול, כל החברים והידידים גילו כי הוא נסע לשם, ותהום כל העיר - - -

כאברך חכם, מצליח ואהוב על הכל, הדבר כמעט ולא הפריע בתחילה להמשך הלימודים ככולל, אולם מדי פעם התחיל לספוג הערות מראש

מתוסכל ומבולבל נסע ג. הביתה, אבל במקום להכנס לביתו פנה ליער הסמוך, אותו יער שמוכר לו כבר עשרים וחמש שנה, ונהירים לו שביליו כשבילי שכונת מגוריו. הוא חיפש מקום רגוע ושקט בשטח מרוחק, כדי שהצעקות שיצעק בהתבודדות לא יישמעו באזור המיושב ולא יכניסו את התושבים לפאניקה...

"רבוננו של עולם!" צעק מעומק לבו, "אני רוצה להיות מה שאתה רוצה ממני; האם אתה רוצה שאהיה למדן מתנגד, או שאתה רוצה שאכן אהיה

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

להיכן נעלמו כתבי היד שנשלחו במשך השנים לירושלים?

תשובת הר"ר חיים כץ:

שמעתי מהרה"ח ר' נחמן בורשטיין שליט"א כי אמנם בירושלים העתיקה שבין החומות החזקו אצל א"ש המון מכתבים וכתבים של חסידי ברסלב, בעיקר מתלמידי מוהר"ת, וכן כתביו של רבי אברהם ב"ר נחמן שחלק גדול מהם נדפסו ע"י הרה"ח ר' שמואל הורביץ. בנוסף, התקבלו במשך השנים מכתבים רבים מגדולי חסידי ברסלב מאומן, פולין, ברדישוב ועוד, ואף כתבי יד המיוחסים למוהר"ת עצמו. על גורלם של כתבי היד ידוע לנו כדלהלן:

א. חלק ניכר של הכתבים הוחזקו למשמורת בעליית הגג של בית המדרש "נפש חייה" המכונה "די ענוה" בית מדרש, ברחוב הסראיה, שהיה בחוקתם של חסידי ברסלב עד שהמצב הבטחוני במקום מנע את המשך קיום התפילה. כך נשארו הכתבים בעליית הגג ללא גואל ופודה, כשמרוב פחד, החסידים נמנעו לבוא ולחפשם.

ב. כתבים רבים הוטמנו בעליית גג ביתו של הרה"ח ר' יונה לבל, אך למרבה הצער הם נשרפו בשריפה שפרצה שם כשנה ומחצה קודם מלחמת תש"ח.

ג. כתבי יד יקרים וכן מכתבים נדירים היו בחזקתו של הרה"ח ר' שמואל הורביץ ששמר עליהם כעל בבת עינו. כאשר גורשו יהודי העיר העתיקה בשנת תש"ח, צויה על בני הרה"ח ר' שבתאי שבמקום להציל בגדים חיוניים יקח איתו דווקא את הכתבים הקדושים.

ואכן חלק גדול מהמכתבים שהיו ברשותו הודפסו ע"י הרה"ח ר' נתן צבי קעניג בספרו "שארית ישראל" וחלק אחר נמצא עדיין בכתב יד אצל צאצאיו (בעיקר מכתבים על רקע אישי ומשפחתי). אולם, כתבי היד של ראב"ן עצמו ועוד כתבים שונים, נעלמו בעיר העתיקה עם כיבושו ע"י הלגיון הירדני.

כמו כן, בבית הדפוס הפרטי שהחזיק ר' שמואל בביתו נדפסה כמות נכבדה של ספרי רבינו, ובהם ספרו של ר' שמואל "ציון המצוינות". כל עותקי הספר (שהיה אז גדול פי כמה ממה שהודפס בשנותיו בעיר החדשה) המתנו לסיים המלחמה כדי שיוכלו להכרך בכריכה. אפס כי בחיפזון הגירוש של תושבי העיר העתיקה נשארו הספרים, יחד עם עוד ספרי קודש רבים, בעליית הגג שהוכשרה למטרה זו במוהר"ו. בעת הגירוש נעלה המשפחה את הבית בתמימות, כשהם שומרים על המפתח במשך כל השנים כעל אוצר יקר ערך, אך לדאבונו לב, לאחר מלחמת תשכ"ו נמצא כי מהבית כולו לא נותר כל זכר.

ד. מכתבים רבים ועשרות גלויות כתובות בכתב יד קטן וצפוף נמצאו גם ברשותו של הרה"ח ר' יעקב זאב הכהן ברוסקי. אלו נשלחו אליו על ידי א"ש בפולין, שם התגורר לפני עלייתו ארצה, וכן על ידי א"ש מאומן, בהם בלטו מכתבי קודש נלהבים שקיבל מדודו השרף רבי מתתיהו הכהן מאומן. רובם של מכתבים אלו אף הם זכו לעדנה ע"י הרה"ח ר' נתן צבי קניג שקיבצם והדפיסם בספרו ה"ל".

עם כל זאת ידוע על עוד חומר רב ערך שאבד בעת מלחמת תש"ח, וספק רב אם הם עדיין קיימים, ואם ישנו סיכוי כלשהו להשיבם לידי חסידי ברסלב.

לחידודא

חידה מס' 143

על איזה דבר כותב מוהר"ת שאין התחזקות גדולה מזו?

הפתרון לחידה מספר 142

באיזה פסוק מרומז

שבפסח צועקים בתפילה?

"קול נתנו בבית ה' כיום מועד" (איכה ב) ותרגומו: "כקל עמא דמצלין בחגא דפסחא".

זכה בהגרלה לחידה מס' 141

יחיאל ירבלוס, רח' ריב"ל, בית שמש

בסך 50 ₪ זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב'

רחוב מאה שערים 110 ירושלים

"כוח המשיכה" של רבינו

הר"ר נחמיה חשין

השאלה ידועה: איך יתכן שהעולם עגול ככדור, ובני האדם וכל אשר עליו אין נופלים ממנו? התשובה גם היא ידועה: יש לכדור הארץ כח משיכה שמושך את הכל אליו.

רבינו מתייחס לכך בליקוטי מוהר"ן (ח"א ט) ואומר, שאי אפשר להתרחק מן הארץ אל רק על ידי 'כח המכריח' שיכריח את הדבר להתרחק מן הארץ, ואילו אחרי שנפסק הכח המכריח, יפול הדבר בחזרה אל הארץ. וככל שיהיה הכח המכריח חזק יותר, כך יתרחק יותר הדבר המושלך מן הארץ, עד שיפול בחזרה ארצה, וככל שיתקרב יותר מתגבר יותר כח המשיכה והדבר יפול מהר יותר ארצה.

בכך מבאר רבינו את הכוח שיש לצדיק למשוך אנשים רבים לעבודת ה': הצדיק הוא עפר, משום שהוא מחזיק עצמו עניו ושפל בבחינת "ואנכי עפר ואפר", ולכן הוא כמו עפר הארץ שמושך את הכל אליו.

אכן, מן הראוי היה שכל באי העולם יימשכו ויתקרבו אל הצדיק – אם כן, מדוע אנו רואים שיש בני אדם הרחוקים מהצדיק? מבאר רבינו: הסיבה היא שקיים "כח המכריח" כנגד כח המשיכה אל הצדיק. אלה הם המתנגדים לצדיק שמרחיקים אנשים ממנו.

אולם, כמו כל דבר שמושך בכוח מן הארץ, כאשר נפסק הכח המכריח הדבר נופל בחזרה לארץ. כן אצל הצדיק; כשנפסק הכח של המתנגדים חוזרים ומתקרבים לצדיק.

ממשיך רבינו ומבאר, שגם למשכן היה 'כח המושך' כאשר היה מושך את השכינה הקדושה לשכון בתוכו. כמובא במדרש ש'משכן' הוא מלשון 'משכון' וערובה לישראל, שאפילו אם ח"ו יהטאו, עדיין תשרה השכינה בתוכם, ככתוב: "ונתתי משכני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם", לאמור, שאפילו אם בני ישראל המצב שהקב"ה נגעל מהם כביכול – אף על פי כן ממשך המשכן את השראת השכינה בתוכם.

זאת הסיבה שלא כל אחד יכול להקים את המשכן, אלא רק משה רבינו, שכן הצדיק יש לו גם כן את הכח המושך, ולכן רק משה שהיה עניו מכל האדם בבחינת 'עפר' יכול היה להקים את המשכן.

בכך מבואר הכתוב: "לא מרובכם חשק ה' בכם". כלל ישראל אינם כשאר העולם שמתרברבים, אלא מתלהלים בענווה ובשפלות – לכן חשק ה' בהם, כי על ידי זה יש לכם 'כח המושך' והם מושכים את השראת השכינה בתוכם.

למעשה, למדים אנו כאן על גדולת הצדיק, שיש לו כח משיכה עד כדי קירבו כל העולם לקדוש ברוך הוא. ואפילו אם אחד הטא ח"ו, והוא נמצא במצב של 'תגעל נפשי אתכם', עם זאת יש לצדיק כוח למשוך את ה' אליו כביכול.

לפיכך צריך להיהדר כל כך מגאוה, שכן זהו הכח המכריח שמשלך את האדם מה', כי אז הוא יתברך אומר: "אין אני והוא יכולין לדור במקום אחד". לעומת זה הצדיק מגלה לכל אחד ואחד כי ה' נמצא "אתך, עמך ואצלך", וככל שהאדם עניו יותר, הוא זוכה שה' נמשך אליו יותר כביכול.

(משובר על פי שיטתו של הר"ר נחמיה חשין ה"ל. לשיטת השיעור במערכת השטע של 'אוצרות ברסלב' חייגו 9950000-02. הקישור: אידיש, פרשת השבוע)

הקב"ה רוצה דווקא את השפלים

כידוע, הקב"ה עם כל גדולתו ורוממותו – כאשר יש לו אלפי אלפים מלאכים ושרפים ואופנים קדושים וטהורים – חפץ דווקא בעבודתנו-שלנו, מהעולם השפל הזה, כמאמר הפיוט הנודע: "ואבית תהלה מגושי עפר, מקרוצי חומר" (פיוט ליוסף זיס כיפור).

כך גם לימדנו חכמינו, שאין מלאכי השרת רשאים לשורר ולפאר את הבורא במרם עולה לשמיים תפלתם של ישראל (חולין צא). כמו כן אמרו, שכל תענית שאין בה מפשעי ישראל – איננה תענית. שהרי "חלבנה", אחד מסממני הקטורת, ריחה רע, ואף על פי כן היא חלק מן הקטורת הקדושה.

שכן, שלמותה של הקדושה היא רק כאשר גם מהמקומות הנמוכים והשפלים מגיעה נחת רוח לקדוש ברוך הוא.

זה היה הפנים של נדב ואביהו, שהיו צדיקים גדולים ונשגבים – כפי שאמר משה רבינו לאהרן, "שהם גדולים ממני וממדך" (רש"י ויקרא י, ג) ואף לא נשאו נשים מחמת גודל קדושתם – שלא רצו להוריד עצמם אל עניני עולם הזה, אפילו לא לשם שמים.

לכן נענשו על ידי הקטרת, כי הקטורת עם כל מעלתה – שהביאה מכל הקרבנות (רש"י במדבר טז, ט) – דוקא בתוכה היו מערבים, כאמור, את החלבנה שריחה רע. כדי להורות ששלמותה של עבודת ה' היא, כשעובדים אותו גם במדרגות הנמוכות, הן כאשר הרחוקים מה' יתברך עובדים אותו, והן כאשר עושים את העיסוקים החומריים בקדושה ובטהרה לשמו יתברך. כי זה עיקר הנחת רוח לפני הקדוש ברוך הוא.

(עפ"י ליקוטי הלכות, פ"ה, ב)

ההרשמה למגוון מסלולי הקיץ בעיצומה!

דוד צדיקים

02-5410100

www.zadikintours.com

לאן שתרצה לטוס בעולם הכל בטלפון אחד!

נתיבים טורס

טיסות לחו"ל | קברי צדיקים | אירועים מיוחדים

02-633-8444

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופריחה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

המפיעים							
<p>צפת - ביתר עילית - ירושלים</p> <p>הר"ר שלמה קוסמן הי"ד</p> <p>הר"ר ישראל שמעון קוסמן הי"ד</p> <p>הר"ר אליהו יתום קוסמן הי"ד</p> <p>הר"ר אפרים נתן קוסמן הי"ד</p> <p>הר"ר חיים יצחק קוסמן הי"ד</p> <p>תרמו והפיצו 2500 גלילות</p> <p>לע"נ אביהם</p> <p>הר"ר צבי ב"ר אהרן קוסמן זצ"ל</p> <p>נלב"ע לט' ניסן תשס"ג</p> <p>תנצב"ה.</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו להם להחבר בכל מילי דמיטב רב נתת דקדושה</p>	<p>פנת תקוה</p> <p>הר"ר יעקב אדרי הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גלילות</p> <p>לע"נ אביו ר' משה בן יצחק ז"ל</p> <p>נלב"ע אביו תנצב"ה.</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רב נתת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר אברהם דוד ברגשנין הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גלילות</p> <p>לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו חיים בירך נ"י</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רב נתת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר יוסף גוטנברג הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גלילות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רב נתת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר נפתלי יוסף הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גלילות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רב נתת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר יוסף גוטנברג הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גלילות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רב נתת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר חיים שמאל גלסטנר הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גלילות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רב נתת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר מאיר גולדמן הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גלילות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רב נתת דקדושה</p>
<p>ביתר עילית</p> <p>הר"ר נתן גלוק הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גלילות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רב נתת דקדושה</p>	<p>בני ברק</p> <p>הר"ר יצחק בחר הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גלילות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רב נתת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר נתן שלמה בן גדליהו בן ח"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גלילות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רב נתת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר נפתלי יוסף הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גלילות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רב נתת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר נתן בלשי הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גלילות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רב נתת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר נתן בלשי הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גלילות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רב נתת דקדושה</p>	<p>ביתר עילית</p> <p>הר"ר אליהו טוסיאן הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גלילות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רב נתת דקדושה</p>	<p>בני ברק</p> <p>הר"ר נתן חובנטל הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גלילות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רב נתת דקדושה</p>
<p>בני ברק</p> <p>הר"ר יוסף חיים שארונן הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גלילות</p> <p>להצלחתו ברוחניות ובגשמיות</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו להחבר בכל מילי דמיטב רב נתת דקדושה</p>	<p>בני ברק</p> <p>הר"ר נתן חובנטל הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גלילות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רב נתת דקדושה</p>	<p>ביתר עילית</p> <p>הר"ר אליהו טוסיאן הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גלילות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רב נתת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר נתן בלשי הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גלילות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רב נתת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר נתן בלשי הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גלילות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רב נתת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר נתן בלשי הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גלילות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רב נתת דקדושה</p>	<p>ביתר עילית</p> <p>הר"ר אליהו טוסיאן הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גלילות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רב נתת דקדושה</p>	<p>בני ברק</p> <p>הר"ר נתן חובנטל הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גלילות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רב נתת דקדושה</p>

החלה ההרשמה לקבוצות הקיץ לנשים

מגוון מסלולים < שירות אישי > ליווי והדרכה מקצועית < בסטנדרט השירות של אירו-פנים > < סדנאות חינוך מרתקות > < אש"ל מלא ברמה גבוהה >

רח' מלכי ישראל 16 ירושלים | מוקד אירופנים: 02-800-80-80

